

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XII. Quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum. Luc. 16. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

oras: Orate, nescitis enim, quando tempus sit.

5. Considera quàm verum sit te nescire, quando futurus sit vitæ terminus. *Nescitis, quando tempus sit.* Nihil est quod vel momentum vitæ polliceri tibi possit; contra quid est, quod illam non omni momento tibi possit adimere? Mors quovis modo tollere te potest, sive per vim; sive per insidias. Quid si jam propè stet, quin advertas? Piscem confidera reti captum, dum adhuc sub aq. nã est. Nihil horum scit, gestit, subsultat, tripudiat, ut alij, quibus nihil imminet mali. Interim de illo actum jam est. Idem tibi facile potest accidere. Fortè jam jactum est rete, nec aliud superest, quàm ut celementè pertrahatur ad terram. Nec tu id curas? O rem dignam commiseratione! *Illequeavi te, & capta es Babylon, & nesciebas.* Jer. 50. 24. Ne cuncteris igitur ad casus tuos reflectere animam. Esto paratus, esto attentus, fac quamprimum Confessionem, qualem faceres, si nunc esset moriendum, siquidem re-

vera nescis, quando tempus sit. Sperare potes, sed nescis. Suspiciari potes, sed nescis. Rotam nativitatis ab Astrologis indagare potes, quantum voles, sed non idcirco quidquam scies. Quid? an mendacem facies Christum? nescis, inquit ille, hoc tibi sufficiat, ne cujusquam assentationibus credas. Ne credas aetatis flori, non sanitati, non colori vultus, non habitudini corporis, non vigori mentis excitato, cum enim Christus dixit: *Videte, vigilate, orate: nescitis enim quando tempus sit*: quid voluit, an solis loqui Apostolis? ne quaquam, sed omnibus. Unde conclusit: *quod autem vobis dico, omnibus dico.* J. nunc cum tuis inceptis, & si potes, excipe te de numero eorum, quibus locutus est Christus. Quisquis es, sanus vel ager, juvenis vel senex, grandis vel vilis, dives vel pauper, iterum inculco: *nescis, quando tempus sit.* Non dico, *Erit*, sed *sit*. Quia nulla est circumstantia, in qua ultima hora tibi non possit esse jam præsens.

XII.

Quod hominibus altum est, abominatio est ante DEUM. Luc.
16. 15.

1. Considera, quàm stulta sit maxima pars mundi, dum adeo perditè sequitur honores. Id quod hominibus vocatur *Celsitudo gradus, dignitatis, gloriæ, coram DEO quid est?* *Quod hominibus altum est, abo-*

minatio est ante DEUM. Ostu profundè inculperes animo hanc sententiam, egressam ex ore non alicujus Angeli, non Archangeli, sed Christi, Sapientia æternæ. Quàm longè aliter incipieres sentire de rebus! an aude-

res jactare illum tuum inimicum? te pudore affectum, illos pauperculos superatos, obtentam causam, occupatum officium, repressum amulum etiam artibus non bonis? Ecce! quidquid est fastuosi, expensas facere, oves profundere, genio indulgere, dominari, quidquid *hominibus altum est*, quidquid elatum, sine ulla exceptione, *abominatio est ante DEUM.*

2. Considera, quibus in pretio sit tua altitudo: *Hominibus*, & his quidem non omnibus, sed paucissimis: *Hominibus, Hominibus*, qui post paucos dies vermes pascunt. *Hominibus*, qui saepe falluntur, aut falli possunt. *Hominibus*, qui instar aquae mobiles non verebuntur subito demergere in profundum, quos paulo ante supra caelos efferebant. *Hominibus*, qui affectu ducuntur. *Hominibus* injustis, iniquis, imò qui sunt fax hominum, quia brutis animalibus propiores. Vident, ut inter ipsos homines, hi, qui sunt Spirituales, hoc est, veri homines, quibus plus rectitudinis & rationis inest, omnes adherent sententiae Christi?

3. Considera à contrario, eorum quo sic abominabilis ille, qui apud homines Celsitudo vocatur. Coram DEO. *Ante DEVM.* Et tu vilem vermium massam cum illo comparabis, qui est Dominus tantae Majestatis? *Vincens scientiam nostram, magnus consilio, inconprehensibilis cogitatu.* Jer. 32. 19. Nonne pluris facis aestimari à Principe, quam ab omnibus pagi tui contribulibus rusticis? & qui facere

DEO potes tantam injuriam, ut ejus aestimationi praeferas humanam? quando abominabilis es ante DEUM, dici puta te simul esse abominabilem ante tot miliones sublimissimorum Spirituum, Principatum, Potestatum, Dominationum, qui non solum multitudine superant homines praeteritos & praesentes, sed etiam futuros. Ante Sanctorum Sanctarumque myriades, totamque Curiam Paradisi, cujus intuitu quid censeretur totus ille hominum fastus? cumulus fimi. Et tibi satis est id eligere, quod abominatio est *ante DEVM*, dummodo altum sit *hominibus*?

4. Considera, id, quod hominibus altum est, non odium coram DEO, uti sane est omnis iniquitas, sed abominationem dici, ut scias, si DEUS exosa habet cetera peccata, eum abominari arrogantiam, ambitionem, superbiam, & contra hanc praecipue arma sua magis horrida vertisse. Hinc vides eò sine potissimum caelo descendisse, ut demissionis maxima, quae posset, exempla nobis daret. Et hac ratione cum vitam duceret cetera communem tam in victu, quam vestitu, quam omnes possent imitari, insuper habito rigore Praecursoris, in contemptu sui omnem limitem transcendit *Novissimus virorum*, dum Regiam natus Profapia ita rerum cursum dispofuit, ut nasceretur in stabulo. Vix natus timorem hominis praese ruit, qualis erat Herodes, & quamvis tot alijs vijs ejus furori se posset subducere, gladios vitare, eam elegit, quae plus

plus habet ignominia, fugam scilicet nocturnam. De triginta tribus annis, quibus vitam produxit, tricenos exegit in ignobili officina fabro famulatus. Neque dubitavit contemptum sui adeo dilectum omnibus præferre bonis, quæ interea temporis agere poterat peregrinando, concionando, docendo, prout egit postremis vita annis. Inter genera mortis probrosissimum elegit, quale fuit inter duos latrones suspensum mori, & huic præmitti voluit inexplicabilem multitudinem opprobriorum, ut his saturatus morere-

tur. Unde cum non dicatur *faciat* tormentis, sudoribus, laboribus, & doloriferis laniens, sed potius *saturatus* mori, dum innans quasi mari sanguinis exclamat *Sic*; dicitur tamen opprobriorum satur, tantam horum voluit admittere abundantiam *Saturabitur opprobrijs*. Sed quem in finem hæc omnia, nisi ad demonstrandum, se, cum exosas voluptates, quas adeo depereunt mortales, falsum etiam abominari. *Quod hominibus altum est, abominatio est ante DEUM.*

XIII.

Qui delicatè à pueritiâ nutrit servum suum, postea sentiet contumacem. Prov. 29. 21.

1. Considera hunc servum esse corpus tuum. En igitur, quam in eo gubernando regulam sequaris. Ad modum servi tractandum est, nutriendum, inquam, sed non delicatè. Nisi nutrias, languet. Si delicatè nutrias, insolescit. Ita est, illa ipsa alimenta, quæ præbes, non nisi eo fine præbenda sunt, ut se gerat pro servo, ut vigilet, ut iter faciat, ut laboret, ut totum utilitati spiritûs se impendat. Quoties autem tu illud nutritivisti solo proposito nutriendi? Non est hoc Domini. Herum te demonstra. Et proinde, cum opus est, fac, ut corpus tuum sentiat se esse servum. Si frigus, si famem patitur: Patientia, numquid hoc vili ejus conditioni congruit?

2. Considera ingens damnum, quod feret, si nimium habeas delicatè. *Sentiet contumacem*, hoc est, recalcitrantem,

fastidiosum, immorigerum. Quis pudor tuus, si quid imperans domestico famulatio, id non vereatur palam respondere, se nolle facere? Idem probrum patieris à corpore tuo. Non erit contumax, dum illi blandiris, imò tunc maxima quæque pollicebitur: dieet, pro tractatione tam bonâ laboraturum magis, plus spirituum ministraturum pro oratione, vigilatuum, iturum, facturum pro te quilibet. Sed noli credere, erit contumax, non tunc quidem, sed *postea*. Cum deinde ad laborem ablegabis; audacter respuet. Itaque ne te sinas adulatione aliquâ adduci, ut illi blandiaris. Hæc est doctrina Sanctorum.

3. Considera, hoc blandimenti genus maximè nocivum esse in juventutis flore: à pueritiâ. Si in senectute, postquam corpus tuum jam multum labo-